

De Tao van Goddeloosheid

In de oude wereld geloofden mensen
dat goddeloosheid betekende
dat iemand niet in God geloofde.

Dus verdeelden zij elkaar:
in gelovigen en ongelovigen,
in vromen en wereldlingen,
in zij die geloofden
en zij die twijfelden.

Maar de meester zag iets anders.

Toen vroeg een leerling:

“Wat is goddeloosheid werkelijk?”

De meester nam hem mee
naar een tempel.

Daar zag de leerling mensen:
bidden,
zingen,
offeren
en heilige woorden uitspreken.

Alles leek toegewijd.

“Zijn dit godvruchtige mensen?” vroeg de leerling.

De meester glimlachte zacht.

“Misschien.”

Daarna liepen zij verder.

Buiten de tempel zagen zij een oude vrouw
die een hongerige vreemdeling voedde.

Een man die eerlijk handelde
ondanks persoonlijk verlies.

Een jong meisje dat een gewond dier verzorgde.

Geen van hen sprak over God.

Geen van hen preekte.

"En zij?" vroeg de leerling.

De meester bleef stil.

De leerling werd stil.

Daarna liepen zij door een grote stad.

De leerling zag mensen:
de naam van God gebruiken
om macht te verkrijgen,

heilige woorden gebruiken
om anderen te veroordelen,

en religie gebruiken
om zichzelf belangrijk te maken.

Iedereen sprak over God.

Maar niet iedereen leek liefdevol.

"Waarom gebeurt dit?" vroeg hij.

De meester keek naar een lege kruik.

"Omdat woorden over water
geen dorst lessen."

De wind streek zacht door de straat.

"Maar meester... wat is dan ware goddeloosheid?"

De meester keek naar de open hemel.

"Goddeloosheid begint niet
wanneer een mens twijfelt."

Hij keek rustig naar de leerling.

"En ook niet wanneer hij vragen stelt."

De leerling luisterde aandachtig.

"Goddeloosheid begint
wanneer een mens zichzelf afscheidt
van waarheid, liefde, mededogen en eerbied voor het leven."

De leerling dacht lang na.

"Dus een mens kan religieus zijn
en toch goddeloos leven?"

De meester knikte langzaam.

"En een mens kan zoeken, twijfelen of worstelen..."

Hij keek naar de oude vrouw.

"...en toch dicht bij het goddelijke staan."

De avond viel langzaam.

Toen sprak de meester:

"De onbewuste mens vraagt:
'In welke God geloof jij?'"

Hij keek naar de sterren.

"Maar de bewuste mens vraagt:
'Hoe leef jij?'"

De wind bewoog zacht door de nacht.

"Want het goddelijke wordt niet alleen gevonden
in woorden, rituelen of overtuigingen."

Hij keek naar de wereld om hen heen.

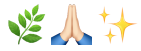
"Het openbaart zich in:
waarheid,
liefde,
dienstbaarheid,
zorgzaamheid
en bewustzijn."

De leerling keek zwijgend naar de hemel.

En voor het eerst begreep hij:

dat goddeloosheid niet ontstaat
door het ontbreken van een geloof...

maar door het ontbreken
van verbondenheid met het heilige
dat door heel het leven stroomt.

De mens die voortdurend over God spreekt,
kent Hem niet noodzakelijk.

En de mens die stil het goede doet,
staat Hem misschien dichterbij dan hij beseft.

Want de hoogste vorm van geloof
is niet wat een mens belijdt,
maar wat hij belichaamt. ❤️🕊️🌍